

РЕШЕНИЕ

№ 1434

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 18.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **12092** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно – процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на С. П. П., ЕГН [ЕГН] с адрес Затвора в [населено място], -ЗО К. срещу заповед № 58 от 10.09.2019 на НС ЗО К., с която на основание чл.170 ал.2 и 3 от ППЗИНЗС С. П. е освободен от работа като работник в цех-пликове и папки на норма и 8 ч работен ден, считано от 10.09.2019г. В жалбата се твърди, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалноправните разпоредби на ЗИНЗС. Искането до съда е за отмяна на акта и връщането му на работа.

Ответникът – началник на ЗО-К., редовно призован се представлява от юрк.М., която моли съда да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, III отделение, 13 –ти състав, като обсъди доводите на страните, писмените доказателства по делото и приложимите правни

норми, приема следното: По допустимостта на жалбата: Жалбата е допустима като подадена в срок /16.10.2019/ съгласно чл.140 ал.2 от АПК, доколкото е акта не е посочено пред кой орган и в какъв срок същата подлежи на оспорване срещу административен акт, който засяга правата и интересите на жалбоподателя и подлежи на оспорване по съдебен ред/ определение №13883/13.11.2018г на ВАС по адм. Дело № 13506/18.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С писмо № 1434/04.09.2019г на МКД 96 О. до Началника на ЗО К. е посочено, че за проявено несериозно отношение към трудовия процес, безпричинни отсъствия от работа, неизпълнение на трудовите норми се предлага да бъде уволнен от работа в цех Папки, лишения от свобода С. П.. С докладна записка № 278/10.09.2019г на инспектор М. Д.- ИСДВР в ЗОЗТ К., поради изложеното по горе се предлага л.св. П. П. да бъде освободен от работа. С протокол № 7/10.09.2019г на комисията по разпределение на лишените от свобода и на осн. Чл.35 ал.1 и ал.2 вр. чл.165 ал.1 от ППЗИНЗС е предложено л.св. С. П. П. да бъде освободен от работа. Така със заповед № 58/10.09.2019г на НС ЗО К. на осн. Чл.170 ал.2 и 3 ППЗИНЗС л.св. С. П. е освободен от работа като работник в цех пликосе и папки на норма и на 8 ч. работен ден.

В хода на съдебното производство е представена и приета административната преписка. От показанията на разпитания в с.з. на 18.02.2020г свидетел- И. С. Н. е установява, че същият работи като ИСДВР при ЗО-К. и оспорващият му споделил, че има семейни проблеми. Той му отвърнал, че това не е причина за отсъствие от работа и не могат да се допускат подобен вид извинения. Съдът кредитира показанията на свидетеля като обективни и логични- те съответстват и на думите на оспорващия П., че се притеснявал за баща си ,а от работата си не можел да му се обаждат и това била причината да не ходи на работа.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява оспорения акт на основанията, посочени в чл. 146 от АПК. При извършената проверка настоящата съдебна инстанция приема, че актът е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Съгласно чл.170 ал.1, 2 и 3 от ППЗИНЗС Активното участие в трудова дейност се стимулира и отчита при определяне степента на поправяне и превъзпитание на лишените от свобода.Негативното отношение към трудовата дейност, като системно неизпълнение на трудовите норми, неуплътняване на работното време, отклонение от работното място, отказ от работа и други тежки нарушения на трудовата дисциплина, се считат за утежняващо обстоятелство при разглеждане на правното положение на лишените от свобода. В случаите по ал. 2 или при обективна невъзможност за изпълнение на възложената работа участието в трудова дейност се прекратява с писмена заповед на съответния началник.

В чл.77, ал.1 и ал.2 от ЗИНЗС правото на труд е регламентирано като право да получат подходяща работа, което по възможност се удовлетворява. Това право на изтърпяващите наказание не е свързано с безусловно задължение на длъжностните лица да осигурят правото на труд. Законът не вменява на административния орган абсолютно и неотменимо задължение да осигури или да възложи работа на лишения от свобода. Възможността за преценка на административния орган може да е продиктувана от обективна невъзможност или от субективна преценка, на каквато законът му дава право. Предвид нормите на чл.172, ал.2 от ЗИНЗС и чл.164 от ЗИНЗС както назначаването, така и прекратяването на трудовата дейност на лишения от свобода, е правомощие на началника на затвора, който действа в условията на оперативна самостоятелност, по целесъобразност.С оглед на наличните по преписката писмени доказателства,неоспорени от жалбоподателя,както и показанията на свид Н. безспорно се установява извършването от страна на оспорващия на нарушение на трудовата дисциплина,изразяващо се в безпричинно отсъствие от работа.За това е сигнализирано дружество,в чийто цех С. П. е бил назначен,извършена е проверка от ИСДВР М. Д..Тово обстоятелство не се оспорва и от жалбоподателя.Дори да се установи наличието на усложняване на заболяването на бащата на П. към септември 2019г,доколкото представеният ЕР на ТЕЛК № 2990/11.12.2018г удостоверява временна нетрудоспособност до 03.11.2018г и състояние на трайно намалена неработоспособност от 30% за три години,то осъществяването на контакт с него може да става и след свършване на 8 часовия работен ден и по принцип не налага отсъствие от работа.Основателно отсъствие от работа би било нараняване или заболяване на самия лишен от свобода,но не и притесненията му за здравословното състояние на баща му.Ето защо и жалбата против оспорения административен акт

следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и на осн. Чл.143 от АПК при направено искане за това,ще следва оспорващият да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 100 лв разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн.чл.24 и сл. НЗПП.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София град, III отделение, 13 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. П. П., ЕГН [ЕГН] с адрес Затвора в [населено място], -ЗО К. срещу заповед № 58 от 10.09.2019 на НС ЗО К.,с която на основание чл.170 ал.2 и 3 от ППЗИНЗС С. П. е освободен от работа като работник в цех-пликове и папки на норма и 8 ч работен ден,считано от 10.09.2019г..

ОСЪЖДА С. П. П., ЕГН [ЕГН] с адрес Затвора в [населено място], -ЗО К. да заплати на ЗО-К. сумата от 100 лв разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: